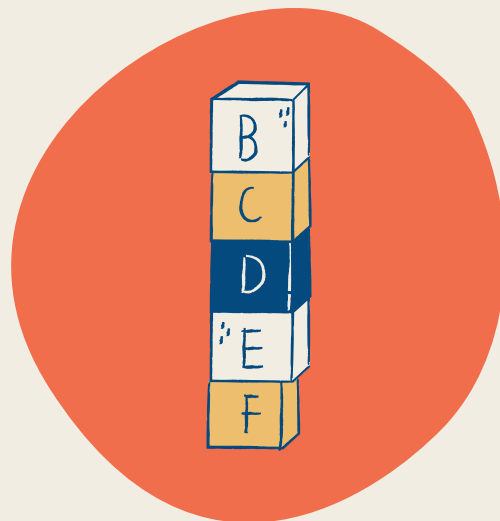

Pedagoginen osaaminen

Oppilasryhmä ja työrauha

Harjoitteluni alkuvaiheessa luokan oma opettaja jäi pitkälle sairauslomalle, joka vaikutti oppilasryhmään ja erityisesti luokan työrauhaan merkittävästi. Harjoittelun aikana jouduin tekemään paljon työtä työrauhan ylläpitämiseksi sekä miettimään kuinka paljon hälinää sallin oppilailta toiminnallisessa työskentelyssä. Teimme harjoittelun aikana sijaisen kanssa huomauksen, etteivät pulpettiryhvät mahdollista oppilaille tarpeeksi hyvää työrauhaa.

Tämän vuoksi muutimme istumajärjestystä radikaalisti niin, että oppilaat istuivat yksittäin. Harjoittelun aikana opein valtavasti niin koko luokan kuin pienemmänkin ryhmän vaikutuksesta työrauhaan ja oppimiseen.

Arviointi

Harjoittelun aikana pääsin arvioimaan oppilaita monin eri tavoin. Pidin luokalle sekä äidinkielestä että ympäristöopista kirjallisen kokeen, jotka itse suunnittelin pidin ja korjasin. Koin kirjallisen kokeen pitämisen todella opettavaiseksi prosessiksi, sillä sain tehdä kokonaisen arviointi prosessin samalla reflektoiden oman opetukseni "tehokkuutta". Harjoittelun aikana harjoittelin oppilaiden jatkuvaa arviointia erityisesti käsitöissä. Kyseiseen oppiaineeseen liittyen pohdein asettamieni tavoitteiden mukaisesti oppilaan oppimista ja työskentelyä. Harjoittelussa huomasin kuinka moniulotteisen ja ison roolin arviointi käsittää luokanopettajan työssä. Lisäksi huomasin kuinka vaikeaa on miettiä oppilaan työskentelyä ja osaamista suhteessa arvionnin kriteereihin sekä arvosanoihin.

Oppilaiden ajattelua kehittävä opettaminen

Koska luokan oma opettaja jäi alkusyksystä pitkälle sairauslomalle, kävi koulun rehtori seuraamassa pitämiäni oppitunteja, joista hän antoi minulle henkilökohtaista palautetta.

Rehtori korosti oppilaan omaa ajattelua kehittävää opettamista, jota toteutaan oppilaiden välisellä dialogisella keskustelulla. Opettajan tehtävä on avoimilla kysymyksillä haastaa oppilaan ajatuksia ja saada hänet miettimään asiaa usealta eri kannalta. Harjoittelun aikana kehitin omassa opetuksessani dialogisuutta, jossa oppiminen rakentuu oppilaiden oivalluksille ja kysymyksille opettajan monotonisen luennoinnin sijasta. Koin kehittyväni erityisesti avointen kysymysten esittämisessä, vaikka kehittyessäni huomasin, kuinka paljon kehitettävää minulla vielä on. Liian usein mölätän itse miten asia on sen sijaan, että hakisin selitystä oppilailta.

